

RESUM DEL CAFÈ FILOSÒFIC DE SALT DEL 25 DE SETEMBRE

Bar del Teatre - Salt

aportacions en ordre

Amaru: necessitat d'una certesa per fer camí => "No sé res" és el primer ciment per començar, la primera certesa.

Albert: sembla ser la veritat més pura

=> D'aquí apareix que res és veritat al 100%

L'Enric ens presenta aquest dilema, com una paradoxa, se sap que no se sap, això ens inspira per pensar la veritat => Que és la veritat?

L'Àlex qüestiona la paradoxa:

Retorna al text i aclareix que l'objectiu de Sòcrates a l'hora de preguntar si aquells savis saben alguna cosa, i comprovar si realment són savis. És a dir, l'objectiu de Sòcrates era distingir entre els savis i aquells que diuen ser savis. La missió del filòsof és la cerca de la veritat. S'introdueix el terme veritat com a correspondència pragmàtica.

L'oriol respecte a la veritat i en quin punt estem: entre el buit i infinit de coneixement, on no es pot afirmar del tot la veritat.

Amaru: Defineix la veritat com la suma de perspectives. Sòcrates es refereix a una veritat absoluta, en saber que és la veritat.

És possible una veritat interior

Àlex: Veritat objectiva/subjectiva

PERE: Que parlem quan parlem de veritat?

Àlex: opinió = veritat? S'entén que no

Amaru: tothom pot creure en tot, incloent convèncer de les seves conviccions

Aina: Hi ha mentides que són poder, que serveixen per fer dubtar i dividir, aquí està el perill

Pere: La veritat és la realitat en què un viu?

Amaru: com es distingeix la veritat

Sergi: La frase de Sòcrates, cobra sentit en el dubte i en la cerca infinita de la veritat. Però com materials, hem de tenir veritats per avançar, corroborar la veritat d'alguna manera.

=> El dubte com única veritat que podem creure...

Com s'arriba a la veritat?

Oriol: A partir de mitjans com la inducció, per exemple

Amaru: La ciència no és tan objectiva

Oriol: La ciència respon a les necessitats de les persones.

Objectiu de la ciència? Una eina?...

Guillem: La ciència com a creença que es revisa a si mateix constantment.

Ens fa entendre el món de manera inexacta

Respecte al text: ens diu que no ens hem d'acomodar en el que creiem sabem

Aina: No cal ser escèptics, cal una humilitat intel·lectual.

El coneixement s'acumula, però ens podem moure en certes veritats.

Abans Sofistes, ara podcasters...

Enric: Són dues maneres de lluitar contra la veritat:

Sòcrates: una veritat metafísica

Sofistes: Saben que no hi ha cap veritat en si, aleshores, per què no treure profit d'això?

Pau: Els sofistes com personatges que explica o ven arguments i no la cerca de la veritat

Albert: Cal tenir en compte el context del text, recordem que és una defensa...

Eva: Manipulació de la veritat respon al lema oferta i demanda. El text s'observa amb una visió del segle XXI, on el segle amb més informació disponible, i alhora, amb la sensació que no s'utilitza.

Amaru: L'habilitat per vendre la veritat.

La veritat metafísica serveix per a les cultures, hi ha gent que la cerca.

La pau guia a la veritat

Ara tot és més relatiu

Enric: Societat líquida

Aina: Actualment, la gent es basa en la fe, però no en la mateixa fe, cada un cerca la seva...

No hi ha fe comuna => no comunitat

Pere: Ara posem en dubte cada cop més les coses: la ciència, els polítics,...

On podem cercar llavors, la veritat? No estem ubicats, no sabem on anar.

Àlex: és un error pensar que s'arriba la veritat a partir de la ciència, ho podem fer també mitjançant l'art.

Amaru: Podem pensar en el buit – en sentit matemàtic, el buit representa l'absència de tot, la negació de tot, aleshores, pensar en el qual tot és possible, es pensa en alguna cosa, però es pot pensar en el no-tot, en no-algo?, heus aquí la paradoxa que planteja l'Amaru– i en aquest moment, no depèn de res. Aquí es pot trobar la veritat, perquè no depèn de res – La veritat independent, té com a atribuït la falta de necessitat de judici, de ser pensada, és a dir, de l'humà. Es pot entendre com a veritat objectiva, però amb matisos...

Pere: Tothom està en pau amb els seus pensaments.

Aina: Es pot pensar en "blanc" de manera comuna –gran exemple de teoria de llenguatge, entre el significat, que és "blanc", entre el significant, la paraula blanc i el referent, que representa el blanc, per més informació, cercar a Lacan o Saussure i la seva teoria de llenguatge

Si no es pensa, llavors tothom percep el mateix

Mai hi haurà una única veritat

Inclús les IA's pensarà diferent

Pau: La veritat dubtant de tot

El que feien els sofistes: Defensaven la veritat per encàrrec (no la seva veritat)

Àlex: Defensa de Sòcrates:

Defensa la vida diferenciant-se amb els sofistes. "Jo no ensenyo, són els joves que escolten" "Jo només sé que no sé res" Es vol salvar el cul...

Aina: No podem arribar a la veritat segons qui parla millor, el més guapo, però, fins a quin punt és lícit a l'hora de defensar-se aquests atributs?

És una eina; explicar la veritat comporta unes eines i una forma. A vegades guanya qui millor utilitza tals eines.

La veritat no hauria de fer mal, es determina el límit de la veritat com una eina.

Àlex: Considera la filosofia com a eina personal.

Eric: Els humans no són ni bons ni dolents per naturalesa,
acceptar veritats perquè ens fa la vida més fàcil, més còmodes
No és mandra, puc morir en l'intent

Pere: tenim tantes preocupacions que una més no l'aguantem o no la volem.

Aina: Ens agrada que es donin la raó

Interactuen no només amb el poble, sinó, amb tot el món.

Fi del diàleg... hora: 20:56

Gràcies per arribar fins aquí!